

HỘI THÁNH SỐNG ĐƯỢC SAI ĐI

Giăng 20:19-23. Câu gốc. c21

Ngài lại phán cùng môn đồ rằng: Bình an cho các ngươi!

Cha đã sai ta thế nào, ta cũng sai các ngươi thế ấy.

Trong giờ học môn triết học, giáo sư Goya người Tây Ban Nha đưa ra một bức tranh: Đánh nhau bằng gậy gộc, hai người đàn ông đang cầm cây đánh nhau, một người chồm tới đánh còn người kia dùng gậy che mặt, bầu trời vẫn xanh không gợn chút mây, không báo hiệu giông bão. - Thầy bảo: Các em nhìn tranh và bình luận đi.

- Một em: Thưa thầy đây là Đấu tranh để sinh tồn. - Trò khác: Thưa thầy loài động vật trí khôn kém nên cắn xé nhau, con người khôn ngoan hơn nên đánh nhau bằng gậy. - Thầy ra hiệu cho các trò im lặng, các em thấy đây có một chi tiết cho thấy ý nghĩa toàn bộ bức tranh, hai nông dân đang đánh nhau, nhưng không để ý họ đang đứng dưới chân họ là vũng sinh lầy, mỗi lúc càng lún sâu hơn, thay vì giúp nhau thoát khỏi cái hồ bùn. Nhân loại thay vì giúp nhau để vượt qua đói kém, động đất, tật bệnh, con người lại đổ dồn cho chiến tranh. Bức tranh này không chỉ nhân loại bên ngoài, mà tiếc thay có thể cũng đang xảy ra bên trong Hội thánh, nhiều con cái Chúa không nhận thấy xã hội đầy dẫy cám dỗ, thay vì hiệp một thờ phượng chính phục tội nhân về cùng Chúa, người ta lại tranh đấu với nhau, yêu thương là giúp mình khỏi lún dần dưới vũng bùn cạm bẫy cám dỗ của thế gian.

Có sự bình an thật họ mới được Chúa sai đến với thế giới bất an.

III. HỘI THÁNH SỐNG CÓ: SỰ SAI ĐI.

A. PHẦN LỄ ĐẠO.

1. Hội thánh sống là Hội thánh được Chúa sai đi.

c21. “*Cha đã sai ta thế nào, ta cũng sai các ngươi đi thế ấy.*”

Hội thánh là một đoàn người được sai đi, chứ không phải một đoàn người chỉ tụ lại để thờ phượng Chúa mà thôi. Hội thánh không sống cho mình, mà sống cho Chúa vì tha nhân. Hội thánh Giêrusalem sau khi đầy đầy Đức Thánh Linh, họ hiệp lại với nhau một Hội thánh thật phước hạnh, nhưng Chúa dùng sự bắt bớ để họ ra đi, đi đến đâu Tin lành được giảng đến đó.

+ Kinh nghiệm Hội thánh Việt nam, sau biến cố 1975, nhìn lại sau 35 năm bao nhiêu việc Chúa làm ra trong nước cũng như các nước trên

thế giới, bao nhiêu người tin, biết bao Hội thánh được thành lập. Đất nước chiến tranh, người ra đi trong chương trình này hay hoàn cảnh khác, nhưng mỗi người có biết chúng ta được ra đi vì một sứ mạng Chúa giao không? Vì những người VN đã ra đi cần nghe Tin lành, vì HT, người thân chúng ta ở quê nhà có những nhu cầu thuộc thể thuộc Linh cần đến chúng ta? Mỗi người có đang sống với sứ mạng Chúa giao không? Giôsep bị các anh bán đi, nhưng ông biết rằng trên hết Chúa cho phép việc đó xảy ra để hoàn thành chương trình của Ngài..

Sáng 50:20 *Các anh toan hại tôi, nhưng Đức Chúa Trời lại toan làm điều ích cho tôi, hầu cho cứu sự sống cho nhiều người, y như đã xảy đến ngày nay, và giữ gìn sự sống của dân sự đông đảo.*

2. Hội thánh sống là Hội thánh đứng vào chỗ Chúa Giêxu.

“*thế ấy*” Đức Chúa Cha đã sai Chúa Con vào thế gian.

- Hội thánh đứng vào vị trí ở giữa **thế gian**.

Gi 17:18 *Như Cha đã sai Con trong thế gian, thì Con cũng sai họ trong thế gian.*

- Hội thánh đứng trong **sự hiệp một** như Cha, Con và Linh .

Gi 17:21 *để cho ai nấy hiệp làm một, như Cha ở trong Con, và Con ở trong Cha; lại để cho họ cũng ở trong chúng ta, đừng thế gian tin rằng chính Cha đã sai Con đến.*

- Hội thánh đứng **trong tình yêu** như Chúa Cha yêu Đức Chúa Con.

Gi 17:23 *Con ở trong họ và Cha ở trong Con, để cho họ toàn vẹn hiệp làm một, và cho thế gian biết chính Cha đã sai Con đến, và Cha đã yêu thương họ cũng như Cha đã yêu thương Con.*

3. Hội thánh sống là Hội thánh làm việc Chúa đã làm.

Gi 14:12 *Quả thật, quả thật, ta nói cùng các ngươi, kẻ nào tin ta, cũng sẽ làm việc ta làm; lại cũng làm việc lớn hơn nữa, vì ta đi về cùng Cha.*

Việc Chúa làm là gì ? Làm việc Chúa làm Hội thánh trước hết phải có tấm lòng của Chúa trái tim của Chúa, suy nghĩ của Chúa, và thể hiện qua đôi tay, mắt miệng, bàn chân của Chúa.

Hội thánh sống là Hội thánh luôn nghĩ đến những linh hồn hư mất.

Lu 4:19 *Ngài đã sai ta để rao cho kẻ bị cạm được tha, kẻ mù được sáng, kẻ bị hà hiếp được tự do; và để đồn ra năm lành của Chúa.*

Sau đệ nhị thế chiến, những sinh viên Đức tiên phong trong công tác tái tạo một ngôi nhà thờ ở Anh, một trong những nơi bị bom Luftwaffe

tàn phá. Khi công việc đang tiến triển tốt đẹp, có một vấn đề được đưa ra tranh luận đó là làm cách nào phục chế lại bức tượng lớn Chúa Giê-su với cánh tay dang rộng mang dòng chữ “Hãy đến cùng Ta”. Họ phục chế một cách tỉ mỉ, có thể sửa chữa được mọi chỗ, chỉ trừ ra hai cánh tay, chúng đã bị những mảnh vỡ của quả bom tàn phá. “Chúng ta phải làm sao để tái tạo lại cánh tay này một cách khéo léo đây?” Cuối cùng, những người làm việc ấy đã đi đến một quyết định mà chúng ta đều đã biết, đó là pho tượng Chúa Giê-su không có tay. Dòng chữ chú thích bên dưới pho tượng như sau: “Chúa không còn cánh tay, nhưng chúng ta thì còn!”

Ngài về trời và để lại Hội Thánh với một sự ủy thác vô cùng thiêng liêng, là tiếp tục công việc của Ngài.

B. PHẦN THỰC HÀNH:

1. Phân biệt Sứ mạng và Khải tượng.

- **Sứ mạng** là từ chung về Đại mệnh của Chúa:

Mác 16:15 Ngài phán cùng các sứ đồ rằng: **Hãy đi khắp thế gian, giảng Tin lành cho mọi người.**

- **Khải tượng** là một phương cách (một phần hay một mục tiêu) trong sự giảng Tin lành đó ở đâu, bằng cách nào. Td: truyền giáo, bằng cách cứu giúp từ thiện xã hội, trường học, huấn nghệ, nuôi dạy trẻ mồ côi. (cô Tuyết Mai trong bản tin Sống đạo). Phao lô được khải tượng qua xứ Maxêdoan. Khi đề cập đến khải tượng, người ta thường suy nghĩ đến những việc bên ngoài, những Chúa Giê-xu, Chúa Thánh Linh bắt đầu bằng việc bên trong những con người của Ngài, vì nếu không có những con người này thì sẽ bắt đầu từ đâu? Bài này đề cập đến một phương diện trong khải tượng.

2. Khải tượng Chúa trong Hội thánh.

+ **Khải tượng** trong sự hiện thấy, cũng có khi là một gánh nặng, một cru mang trong lòng. Mỗi người theo Chúa đều có một bậc thang cao hơn để mình bước lên. Không ai đã bước đến bậc thang chót.

- **Giảng Tinlành cho người tin mà chưa Được cứu;**

- Cho những người **Nhóm lại mà chưa Thờ Phụng;**

- Cho những người **Cầu nguyện mà chưa Tương giao;**

- Cho những người **Làm việc Chúa mà chưa Hậu việc;**

- Cho những người **Dâng tiền mà chưa Dâng lòng;**

- Cho những người **Dâng mình mà chưa dâng Cuộc đời.**

Lắm khi chúng ta nghĩ truyền giảng là nói về Chúa cho người ở xa, người lạ chưa được cứu.

+ Hãy xem Chúa Giê-xu bắt đầu như thế nào? Sau khi sống lại Chúa đến với các môn đồ, Ngài không bảo rằng: Ta sẽ tìm những người khác, những người này đã theo ta, họ đã chạy trốn khi Chúa bị bắt. Ngài bắt đầu bằng những con người của Ngài.

+ Sách Công vụ các sứ đồ, Tin lành trước nhất được sứ đồ Phiero giảng ra cho người Do thái theo đạo Giuđa. Tin lành như một viên sỏi được ném xuống mặt nước, tạo nên một vòng tròn, mỗi lúc một lớn hơn. Sự sống bắt đầu từ chỗ chúng ta.

Công 2:5 Và, bấy giờ có người **Giu-đa, kẻ mộ đạo, từ các dân thiên hạ đến, ở tại thành Giê-ru-sa-lem.**

Tức là Do thái giáo chuyển họ từ sự thờ phượng theo Cựu ước qua sự thờ phượng Đức Chúa Trời nhờ huyết Chúa Giê-xu.

Sang qua **đoạn 3**. Tinlành được giảng ra cho một người què ngồi tại cửa đẹp của đền thờ.

Công 3:2 Và, có một người què từ lúc sanh ra, cứ hằng ngày người ta đem đặt tại cửa đền,

40 năm bị què thân xác cũng què quặc thuộc linh, nhờ khiêng đến đền thờ để ăn mỳ những người vào đền. Bao nhiêu năm các nghi thức giáo lễ không cứu được, đây là sự khác nhau giữa thờ phượng theo nghi lễ và thờ phượng trong Thánh Linh, Đức Thánh Linh đem lại lại sự sống và chữa lành toàn diện cho Hội thánh.

*Người chưa được cứu có thể là người không bỏ một lễ nào, là người đến đền thờ do người nhà khiêng, là người ngồi ngoài cửa chưa bao giờ vào trong, là người vào trong đền thờ mà chẳng bao giờ nghe, không khi nào hát, không biết dâng hiến, chưa từng được nghe giảng, chẳng có phần chi trong sự thờ phượng...

- **Truyền giảng cho người đã tin bằng cách nào ?**

Công 2:6 **Lúc tiếng ấy vang ra, dân chúng chạy đến, ai nấy đều sống sờ vì mỗi người đều nghe các môn đồ nói tiếng xứ mình.**

Tiếng ấy là tiếng gì? Tiếng của Thánh Linh? tiếng của một Hội thánh đầy dẫy sự sống? Đó là Năng lực, là một âm thanh không phải là một ngôn ngữ nào, là sức thu hút màu nhiệm của một Hội thánh có sự sống. Điều chắc chắn là tiếng này mạnh mẽ hơn một lời mời người ta đi nhà thờ. Người ta chạy đến với nơi có sự sống.